Danska Kungar och några slott

Bildspel Anders Dernback – text Wikipedia bilder Wikipedia

Christian 4. (12. april 1577 – 28. februar 1648) var konge af Danmark og Norge fra 1588 til 1648. Han var søn af Frederik 2. og dronning Sophie af Mecklenburg og tilhørte den oldenborgske slægt. Med en regeringstid på over 59 år har Christian 4. den længste regeringstid af alle danske konger.

Christian 4. arbejdede aktivt for at styrke sit rige blandt andet ved at give gode vilkår for handelen. Militært forsøgte han at gøre Danmark til den ledende magt i Nordeuropa, men hans deltagelse i Trediveårskrigen slog helt fejl, og Sverige overtog herefter gradvist positionen som den ledende magt i Norden.

Anna Cathrine af Brandenburg

(født 26. juli 1575 i Wolmarstädt, død 29. marts 1612 i København) var dronning af Danmark og Norge fra 1597 til 1612. Hun var datter af markgreve Joachim Frederik af Brandenburg, senere kurfyrste af Brandenburg og Katharina af Brandenburg-Küstrin. Hun blev gift med Christian 4. i 1597.

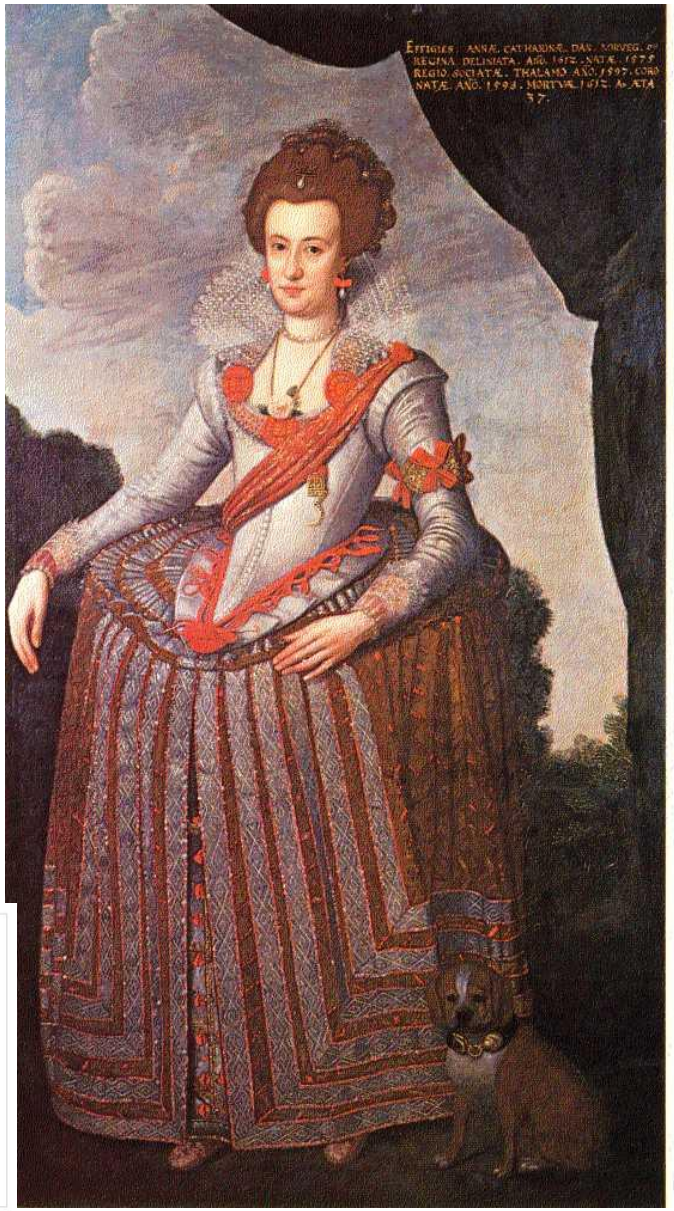

Anna Cathrine blev født den 26. juli 1575 i Halle og voksede op i Wolmarstädt Hendes valgsprog - som ses på porten ved indgangen til Frederiksborg Slot - var: "Led mig Jehova, med din hellige ånd". Hun mødte første gang Christian IV under dennes rejse i Tyskland i efteråret 1595, og han besluttede vistnok allerede da at gifte sig med hende.

Christian 4. (12. april 1577 – 28. februar 1648) var konge af Danmark og Norge fra 1588 til 1648. Han var søn af Frederik 2. og dronning Sophie af Mecklenburg og tilhørte den oldenborgske slægt. Med en regeringstid på over 59 år har Christian 4. den længste regeringstid af alle danske konger.

Christian 4. arbejdede aktivt for at styrke sit rige blandt andet ved at give gode vilkår for handelen. Militært forsøgte han at gøre Danmark til den ledende magt i Nordeuropa, men hans deltagelse i Trediveårskrigen slog helt fejl, og Sverige overtog herefter gradvist positionen som den ledende magt i Norden.

Frederik III (18. marts 1609 – 9. februar 1670) var konge af Danmark-Norge fra 1648 til 1670. Han tilhørte den oldenborgske slægt og havde som valgsprog: Dominus providebit (Herren vil råde). Under hans regeringstid blev det meste af Danmark kortvarigt besat af svenske tropper, og som betingelse for fred afstod han i 1658 Skåne, Halland og Blekinge til den svenske krone. Alligevel formåede han i de følgende år at udnytte den ustabile situation til at gøre sig selv til enevældig konge og sikre sine efterkommeres arveret til tronen.

Frederik 3. og Dronning Sophie Amalie

Frederik III (18. marts 1609 – 9. februar 1670) var konge af Danmark-Norge fra 1648 til 1670. Han tilhørte den oldenborgske slægt og havde som valgsprog: Dominus providebit (Herren vil råde). Under hans regeringstid blev det meste af Danmark kortvarigt besat af svenske tropper, og som betingelse for fred afstod han i 1658 Skåne, Halland og Blekinge til den svenske krone. Alligevel formåede han i de følgende år at udnytte den ustabile situation til at gøre sig selv til enevældig konge og sikre sine efterkommeres arveret til tronen.

Christian 5 (søn)

Christian 5. (15. april 1646 – 25. august 1699) var konge af tvillingrigerne Danmark og Norge fra 1670 til 1699. Han var søn af Frederik 3. og tilhørte den oldenborgske slægt.

Christian 5. forsøgte forgæves at generobre Skåne, Halland og Blekinge, som var blevet annekteret af Sverige i hans fars tid. Derimod havde han mere held med at etablere kolonier i Afrika og Caribien som led i den danske trekantshandel. Indenrigspolitisk gennemførte han gennemgribende reformer af lovgivningen gennem Danske Lov og Norske Lov, samt af adelstanden, landmålingen, politiet, købstædernes rettigheder og kirkelivet.

Erobringen af Landskrona under Skånske Krig, gengivet på Rosenborgtapeterne. Gobelin: Bernt van der Eichen (1685-1693)

CHRISTIAN 5. (15. april 1646 – 25. august 1699) var konge af tvillingrigerne Danmark og Norge fra 1670 til 1699. Han var søn af Frederik 3. og tilhørte den oldenborgske slægt.

Christian 5. forsøgte forgæves at generobre Skåne, Halland og Blekinge, som var blevet annekteret af Sverige i hans fars tid. Derimod havde han mere held med at etablere kolonier i Afrika og Caribien som led i den danske trekantshandel. Indenrigspolitisk gennemførte han gennemgribende reformer af lovgivningen gennem Danske Lov og Norske Lov, samt af adelstanden, landmålingen, politiet, købstædernes rettigheder og kirkelivet.

Christian 5 som barn. Maleri: Karel van Mander (1650)

Christian 5. blev født den 15. april 1646 på Duborg Slot i Flensborg i Hertugdømmet Slesvig som ældste søn af den senere kong Frederik 3. og dronning Sophie Amalie af Braunschweig-Lüneburg.

Hans farfar Christian 4. døde, da han var halvandet år gammel, og efter flere måneders forhandlinger valgte rigsrådet hans far til konge. I 1655 blev han ni år gammel hyldet som tronfølger. Som 18-årig fik han som tronfølger sæde i statsrådet.

Sophie Amalie af Braunschweig-Lüneburg (24. marts 1628 – 20. februar 1685) var dronning af Danmark og Norge fra 1648 til 1670. Hun var den ældste datter af hertug Georg af Braunschweig-Lüneburg og Anna Eleonora af Hessen-Darmstadt og gift med Frederik 3. Hun var en drivkraft i opgøret med adelen, ikke mindst Christian 4.s uægte døtre og deres ægtemænd, og menes at have spillet en væsentlig rolle ved indførelsen af enevælden.

Frederik 4. (11. oktober 1671 – 12. oktober 1730) var konge af tvillingrigerne Danmark og Norge fra 1699 til sin død i 1730.
Frederik 4. tilhørte den oldenborgske slægt og var søn af Kong Christian 5. og Charlotte Amalie af Hessen-Kassel. Frederik 4. blev født kl. 2 om natten den 11. oktober 1671 på Københavns Slot som ældste søn af kong Christian 5. i hans ægteskab med Charlotte Amalie af Hessen-Kassel. Den lille prins blev døbt samme aften med navnet Frederik af den kongelige konfessionarius Hans Leth. Hans farfar kong Frederik 3. var død, halvandet år før han blev født, og han var dermed kronprins fra fødslen. Som 18-årig fik han som tronfølger sæde i statsrådet. Frederik 4. var om nogen bevidst om sin stilling som enevældig konge af Guds nåde.

FREDRIK 4 blev i 1695 gift med Louise af Mecklenburg. Frederik var sendt til Tyskland for at finde sig en hustru. Mens han var dernede, blev hans bror syg, og han måtte tage hjem. På vejen besluttede han sig for at gifte sig med Louise. Frederik havde flere elskerinder, og to gange lod han sig vie til venstre hånd. I 1703 hemmeligt med Elisabeth Helene von Vieregg og i 1712 åbenlyst med Anna Sophie Reventlow. Elisabeth døde året efter giftermålet i barselseng.
Anna Sophie Reventlow mødte Frederik til et maskebal på Koldinghus i 1711, hvor hoffet opholdt sig under et udbrud af byldepest i København. Han forelskede sig i hende, men Anna Sophies mor spærrede sin 18-årige datter inde på slægtsgården Clausholm for at undgå kongens tilnærmelser. Året efter lykkedes det kongen at bortføre Anna Sophie, og de blev gift samme dag.

Louise af Mecklenburg-Güstrow (28. august 1667 i Güstrow i Mecklenburg – 15. marts 1721, på Charlottenborg var dronning af Danmark og Norge fra 1699 til 1721 som ægtefælle til kong Frederik 4.

Da Fredrik 4 i 1699 besteg han tronen (formelt blev han kronet den 15. april 1700), stod rigets sikkerhedsmæssige stilling i forgrunden. I løbet af de forudgående to menneskealdre var Danmark-Norge gået fra at være den stærkeste magt i Norden til en langt svagere stilling. Ikke mindst truslen fra Sverige stod i forgrunden. Den blev forstærket af en svensk dynastisk forbindelse til hertugen af Gottorp, der truede riget fra sydvest ved siden af truslen fra nordøst. Dertil kom, at tabene af Skåne, Halland, Blekinge, Bohuslen, Jämtland og Herjedalen endnu var i frisk erindring, og kongen havde ikke opgivet at vinde en del (eller det hele) af det tabte tilbage.

Fredrik 4

Christian 6. (30. november 1699–6. august 1746) var konge af tvillingrigerne Danmark og Norge fra 1730 til 1746. Han tilhørte den oldenborgske slægt. Christian 6. var særdeles virksom gennem hele sin embedstid. Han indførte konfirmationen og rytterskolerne - forgængeren for folkeskolen. Han lod oprette Tugt- og Børnehuset for at bringe landets subsistensløse i nyttigt arbejde. Han førte en - efter forholdene - meget afbalanceret krisepolitik, både i social, erhvervsmæssig og i geografisk henseende. Han forestod talrige overdådige byggerier, ofte tegnet af tidens dygtigste arkitekter. Han udviklede et offentligt embedsvæsen, og under hele hans regeringstid havde riget fred.

Sophie Magdalene af Brandenburg-Kulmbach, ca. 1725

Sophie Magdalene af Brandenburg-Kulmbach

(født 28. november 1700 i Schönberg ved Lauf, død 27. maj 1770 på Christiansborg Slot var datter af markgreve Christian Heinrich af Brandenburg-Kulmbach og blev via ægteskab med **Christian 6**. dronning af Danmark-Norge. Sophie Magdalene var af den mægtige Hohenzollern-fyrsteslægt.

Sophie Magdalene ligefrem lyser af enevældig værdighed på dette smukke portræt, som på enhver måde fremhæver hendes fyrstelige status.

Christiansborg Slot, eller blot Christiansborg, på Slotsholmen i det centrale København er hjemsted for Danmarks parlament, Folketinget, for Højesteret og Statsministeriet. Desuden anvender Kongehuset fortsat flere dele af Christiansborg, herunder De Kongelige Repræsentationslokaler, Slotskirken og De Kongelige Stalde.

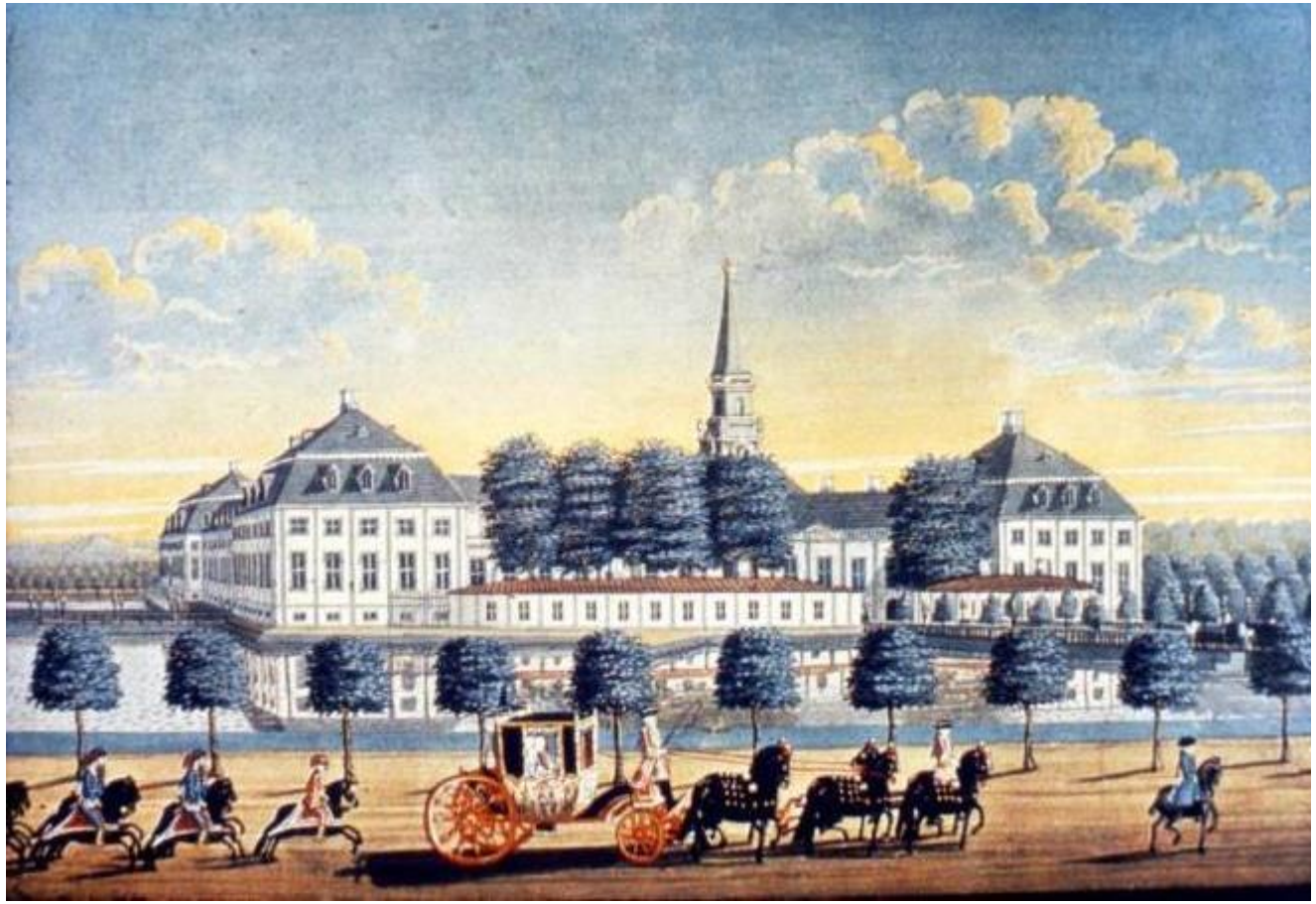

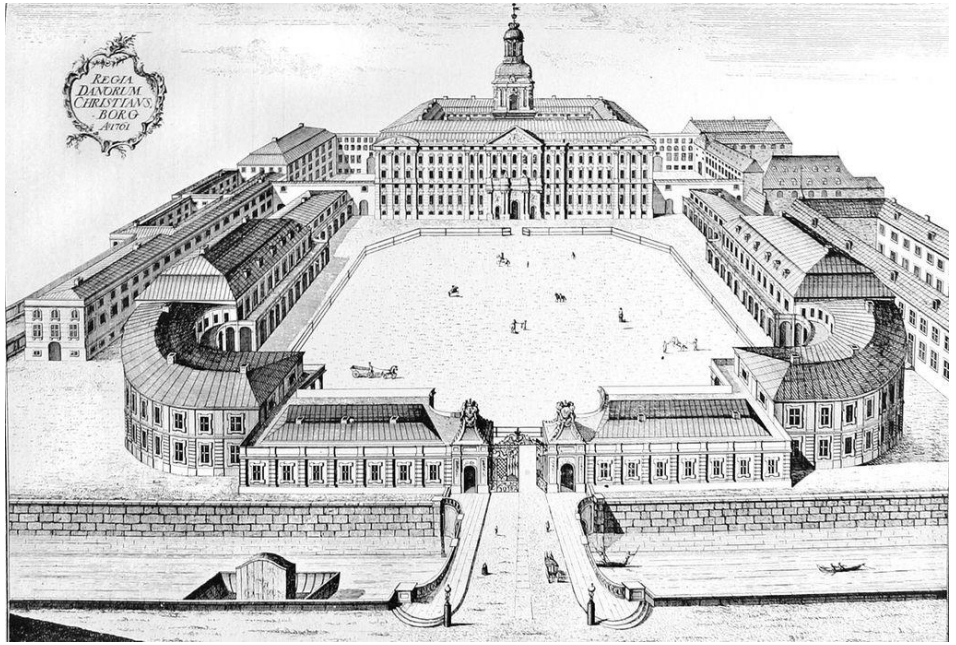

Christiansborg Slot, eller blot Christiansborg, på Slotsholmen i det centrale København er hjemsted for Danmarks parlament, Folketinget, for Højesteret og Statsministeriet. Desuden anvender Kongehuset fortsat flere dele af Christiansborg, herunder De Kongelige Repræsentationslokaler, Slotskirken og De Kongelige Stalde.

Frederik V (31. marts 1723 – 14. januar 1766)

var konge af tvillingrigerne Danmark og Norge fra 1746 til 1766. Han tilhørte den oldenborgske slægt og havde som valgsprog: "Ved forsigtighed og bestandighed" (latin: Prudentia et Constantia).

Frederik blev født 31. marts 1723 på Københavns Slot som ældste søn af Kronprins Christian (senere Kong Christian 6.) og Sophie Magdalene af Brandenburg-Kulmbach. Hans mor omtalte ham som "Der Dänische Prinz", fordi han ind imellem talte dansk. Hans opdragelse var temmelig mangelfuld. Frederik voksede op i et strengt pietistisk hjem, men selv blev han stærkt sanselig og elskede vin og kvinder. Tiden gik med besøg på byens værtshuse og bordeller, så faderen, den stærkt religiøse Christian 6., overvejede at umyndiggøre ham.

Louise af Storbritannien (født 18. december 1724, død 19. december 1751) var dronning af Danmark og Norge fra 1746 til sin død i 1751.Hun var datter af Georg 2. af Storbritannien og Caroline af Ansbach. I 1743 blev hun gift med kronprins Frederik af Danmark-Norge, den senere Frederik 5. Hun var mor til Christian 7.

Frederik V (31. marts 1723 – 14. januar 1766) var konge af tvillingrigerne Danmark og Norge fra 1746 til 1766. Han tilhørte den oldenborgske slægt og havde som valgsprog: "Ved forsigtighed og bestandighed" (latin: Prudentia et Constantia).

Frederik blev født 31. marts 1723 på Københavns Slot som ældste søn af Kronprins Christian (senere Kong Christian 6.) og Sophie Magdalene af Brandenburg-Kulmbach. Hans mor omtalte ham som "Der Dänische Prinz", fordi han ind imellem talte dansk. Hans opdragelse var temmelig mangelfuld. Frederik voksede op i et strengt pietistisk hjem, men selv blev han stærkt sanselig og elskede vin og kvinder. Tiden gik med besøg på byens værtshuse og bordeller, så faderen, den stærkt religiøse Christian 6., overvejede at umyndiggøre ham.

Christian 7.

født 29. januar 1749 på Christiansborg Slot, død 13. marts 1808 i Rendsborg) var konge af tvillingrigerne Danmark og Norge, samt hertug af Slesvig og Holsten fra 1766 til 1808.

Han tilhørte den oldenborgske slægt og havde som valgsprog: "I kærlighed til fædrelandet skal jeg søge min hæder (latin: Gloria ex amore patriae)". På grund af kongens mentale tilstand, som formentlig skyldtes at han led af skizofreni, blev alle regeringsbeslutninger i hans tid som konge foretaget af de rådgivere, der stod ham nærmest. Disse kongelige rådgivere var forskellige alt efter, hvem der vandt magtkampene omkring tronen, men fra 14. april 1784 og frem til Christian 7.'s død i 1808 var det hans søn, den senere Frederik 6., som var det uofficielle, men i realiteten fungerende kongelige overhoved. Nominelt var Christian 7. enevældig konge, reelt var han en politisk fange uden loyale støtter i hoffets inderkreds.

Princess Caroline Matilda of Great Britain (1751-1775), Queen of Denmark

Caroline Mathilde (engelsk: Caroline Matilda; født 22. juli 1751 på Leicester House, London, død 10. maj 1775 i Celle, Hannover var dronning af Danmark og Norge fra 1766 til 1772. Hun var datter af Frederik Ludvig, prins af Wales, og søster til George 3. af Storbritannien. I 1766 blev hun gift med sin fætter kong **Christian 7.** til Danmark og Norge.

Caroline Mathildes ægteskab og tid som dronning blev præget af hendes mands ændrede sindstilstand. I 1770 indledte hun et kærlighedsforhold til kongens livlæge Johann Friedrich Struensee, der blev den egentlige magthaver i Danmark fra 1770 til 1772. Ved kuppet mod Struensee i 1772 blev hun arresteret, ægteskabet med Christian 7. blev ophævet, og hun blev forvist fra Danmark. Hun tilbragte sine sidste leveår i Celle i Tyskland.

Frederik VI (28. januar 1768 – 3. december 1839) var konge af Danmark fra 1808 til 1839 og af Norge fra 1808 til 1814.

Før han blev konge, var han kronprinsregent af Danmark-Norge fra 1784 til 1808. Han var søn af Kong Christian 7. og tilhørte den oldenborgske slægt. Ved et statskup i 1784 tog han magten og fungerede herefter som kronprinsregent for sin fader frem til dennes død i 1808. I denne egenskab satte han sig i spidsen for gennemførelsen af landboreformerne herunder stavnsbåndets ophævelse og landsbyernes udskiftning, desuden folkeskolens indførelse i 1814. Han forsøgte at holde Danmark ude af Napoleonskrigene, men mislykkedes da Storbritannien stillede ultimatum om overdragelse af den danske flåde. Da Frederik nægtede, angreb Storbritannien, først ved Slaget på Reden i 1801, og igen, seks år senere, med verdens første bombardement af København. Efter krigens afslutning deltog Frederik personligt i Wienerkongressen for at redde staten fra den opsplitning, som den svenske kronprins Karl Johan (Bernadotte) havde ønsket. Det lykkedes, men Danmark måtte afstå Norge til Sverige, og fik i bytte Svensk Forpommern, som straks blev ombyttet med Hertugdømmet Lauenburg, hvorved Frederik opnåede at blive suveræn over Helstaten.

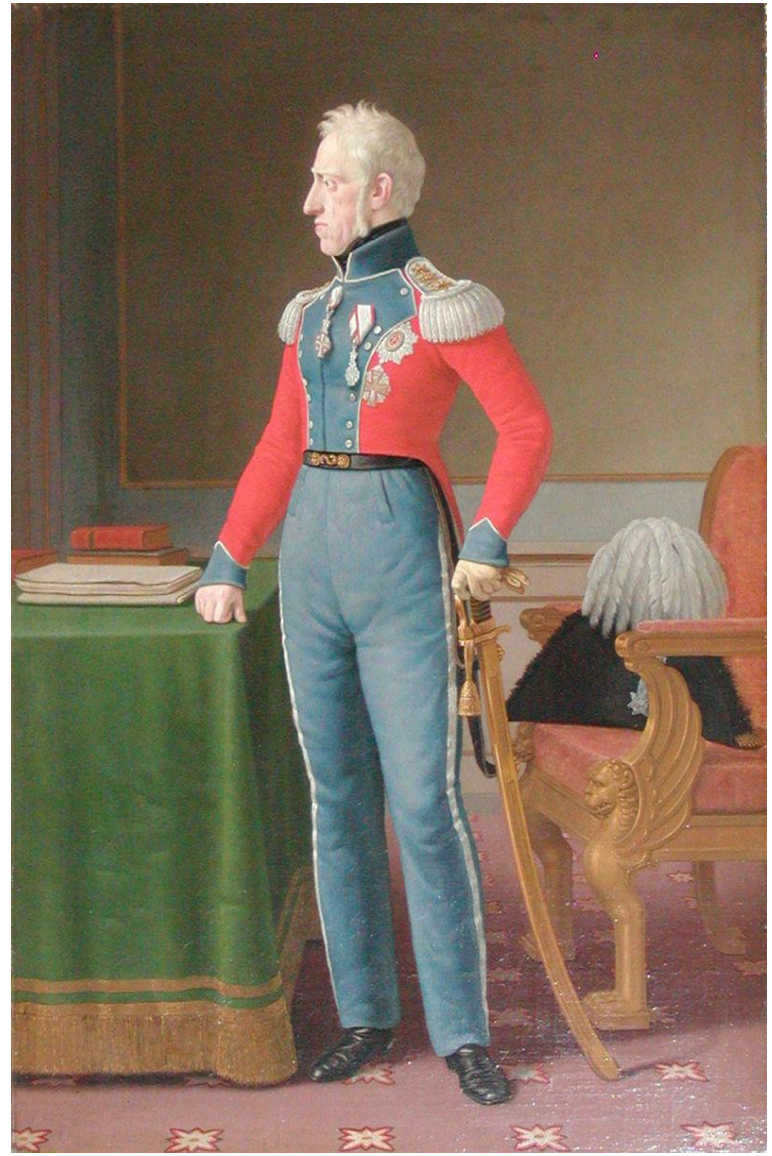

Marie Sophie Frederikke af Hessen-Kassel (født 28. oktober 1767 i Hanau, død 21. marts 1852 på Amalienborg.[1][2]) var dronning af Danmark 1808-39 og af Norge 1808-14.

Hun var datter af titulær Landgreve Carl af Hessen og Frederik 5.'s datter prinsesse Louise af Danmark. Den 31. juli 1790 blev hun gift med sin fætter den danske kronprins Frederik på Gottorp Slot. P. A. Heiberg skrev Indtogsvisen i anledning af parrets indtog i København. Parret fik otte børn, hvoraf kun to døtre nåede voksenalder. Kongeparret fik ingen børnebørn.

Christian 8. (Christian Frederik) (18. september 1786 – 20. januar 1848) var konge af Norge fra den 17. maj til den 10. oktober 1814 og konge af Danmark fra 1839 til 1848.

Han var søn af Kong **Christian 7.'s halvbroder** arveprins Frederik og tilhørte den oldenborgske slægt. Da hans fætter Frederik 6. ikke efterlod sig sønner, var arveprinsens søn Christian Frederik ifølge Kongeloven nærmeste arving til tronen ved Frederik 6.'s død. Prins Christian Frederik blev født 18. september 1786 på Christiansborg Slot som søn af arveprins Frederik (halvbroder til Christian 7.) og Sophie Frederikke af Mecklenburg-Schwerin. I 1806 giftede han sig med sin kusine Charlotte Frederikke af Mecklenburg-Schwerin, men deres ægteskab blev ulykkeligt. Charlotte Frederikke fødte i 1808 en søn, den senere Frederik 7.

Christian 8. og Dronning Caroline Amalie under hans salving den 28. juni 1840 i Frederiksborg Slotskirke. Oliemaleri: Joseph-Désirée Court, Statens Museum for Kunst (1841)

Caroline Amalie

(28. juni 1796 i København – 9. marts 1881) var hertugdatter og dronning af Danmark. I 1815 ægtede hun arvingen til den danske trone prins Christian Frederik, den senere Christian VIII, og var dronning 1839–1848. Hun engagerede sig i filantropisk virksomhed, asyler, skoler og plejeforeninger. Hun knyttede sig nært til Vartov-præsten N.F.S. Grundtvigs forkyndelse og var ham og den grundtvigske bevægelse til uvurderlig støtte. Som medlem af den augustenborgske hertugfamilie blev hun i tiden som dronning i større kredse tillagt manglende nationale sympatier, men hun blev som enkedronning højt respekteret og værdsat af det danske folk. Prinsesse Caroline Amalie blev født den 28. juni 1796 i familiepalæet i København som datter af Frederik Christian 2., hertug af Slesvig-Holsten-Sønderborg-Augustenborg (1765-1814) og hustru prinsesse Louise Augusta af Danmark (1771-1843), Prinsesse Caroline Amalie voksede op i palæet, Dehns Palæ, i Bredgade i København, hvor hun blev nært knyttet til kronprinsparret (kong Frederik VI og dronning Marie Sophie Frederikke). I december 1814 blev Caroline Amalie forlovet med den danske prins Christian Frederik, den senere kong Christian den VIII.

Frederik 7. (Frederik Carl Christian) (6. oktober 1808 – 15. november 1863) var konge af Danmark samt hertug af Slesvig, Holsten og Lauenborg fra 1848 til 1863.
Han var søn af Christian 8. og den sidste danske konge af den oldenborgske slægt. Han står som giver af Danmarks Riges Grundlov fra 1849. Han blev dermed den sidste enevældige danske konge, og derpå den første konstitutionelle konge.
Frederik blev født 6. oktober 1808 på Amalienborg i København i sin grandonkel Kong Frederik 6.'s regeringstid som søn af Prins Christian Frederik (den senere Kong Christian 8.) i hans første ægteskab med Charlotte Frederikke af Mecklenburg-Schwerin. Han blev døbt med navnene Frederik Carl Christian, men hans moder kaldte ham aldrig andet end Frits.

Vilhelmine Marie, født prinsesse af Danmark og Norge, senere titulær hertuginde af Glücksborg, (18. januar 1808 – 30. maj 1891) var datter af Frederik 6. og Dronning Marie Sophie Frederikke. Hun blev viet til prins Frederik (7.)

Caroline Charlotte Mariane af Mecklenburg-Strelitz (10. januar 1821 – 1. juni 1876) var en datter af Huset Mecklenburg-Strelitz som blev kronprisesse af Danmark som den anden hustru af Frederik 7.

Hertuginde Mariane af Mecklenburg-Strelitz var født i Neustrelitz, som datter af storhertug Georg af Mecklenburg-Strelitz og hans hustru den hessiske prinsesse Marie af Hessen-Kassel, som igen var søster til landsgreve Vilhelm af Hessen som var kong Christian 8.s svoger. Christian havde efter sønnens separation fra prinsesse Vilhelmine Marie ønsket at få kronprins Frederik 7. gift på ny, hvorfor han blev opmærksom på den tyveårige Mariane, som i forvejen var blevet undervist i dansk af digteren Christian Winther.

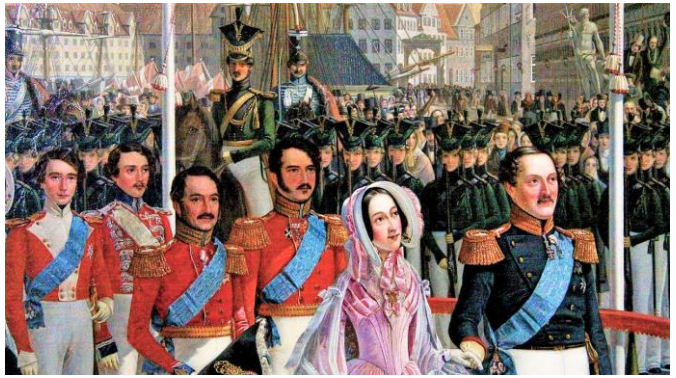

Christian 9.

(8. april 1818 – 29. januar 1906[1]) var konge af Danmark fra 1863 til 1906 samt hertug af Slesvig, Holsten og Lauenborg fra 1863 til 1864. Han voksede op som en yngre søn af hertug Vilhelm af Slesvig-Holsten-Sønderborg-Glücksborg og tilhørte dermed en fjern sidelinje af det danske kongehus, der nedstammede fra Christian 3. I 1852 blev han imidlertid udset til tronfølger i Det danske monarki, da Frederik 7. ikke havde arvinger, og man derfor måtte forvente at den oldenborgske slægts hovedlinje snart ville uddø. Ved Frederik 7.'s død i 1863 besteg han tronen som den første danske konge af den glücksburgske (lyksborgske) linje af den oldenborgske slægt. Han tog som valgsprog: Med Gud for Ære og Ret. Hans regeringstid blev præget af nederlaget i den Anden Slesvigske Krig i 1864 og tabet af Hertugdømmerne Slesvig, Holsten og Lauenborg, der gjorde kongen meget upopulær.

Louise af Hessen-Kassel (7. september 1817 – 29. september 1898) var en tysk-dansk prinsesse af Hessen-Kassel, der var dronning af Danmark fra 1863 til 1898. Hun var datter af landgreve Vilhelm af Hessen-Kassel og prinsesse Charlotte af Danmark og blev i 1842 gift med sin slægtning prins Christian af Glücksburg, den senere kong Christian 9. af Danmark.

Frederik 8. (Christian Frederik Vilhelm Carl) (3. juni 1843 – 14. maj 1912) var konge af Danmark fra 1906 til 1912.

Han var det ældste barn af Christian 9. og Louise af Hessen-Kassel og anden danske konge af den glücksburgske (lyksborgske) slægt. Hans valgsprog var Herren er min Hjælper.
Frederik var kronprins i 43 år og forberedte sig med omhu til kongegerningen. Han var liberal af indstilling og var i modsætning til faderen tilhænger af systemskiftet i 1901, hvor parlamentarismen blev indført i Danmark. Han fik kun seks år på tronen, før han døde. Prins Frederik blev født 3. juni 1843 i Det Gule Palæ ved siden af Amalienborg i København[1] som ældste barn af prins Christian af Slesvig-Holsten-Sønderborg-Glücksborg (den senere Christian 9. af Danmark) og Louise af Hessen.

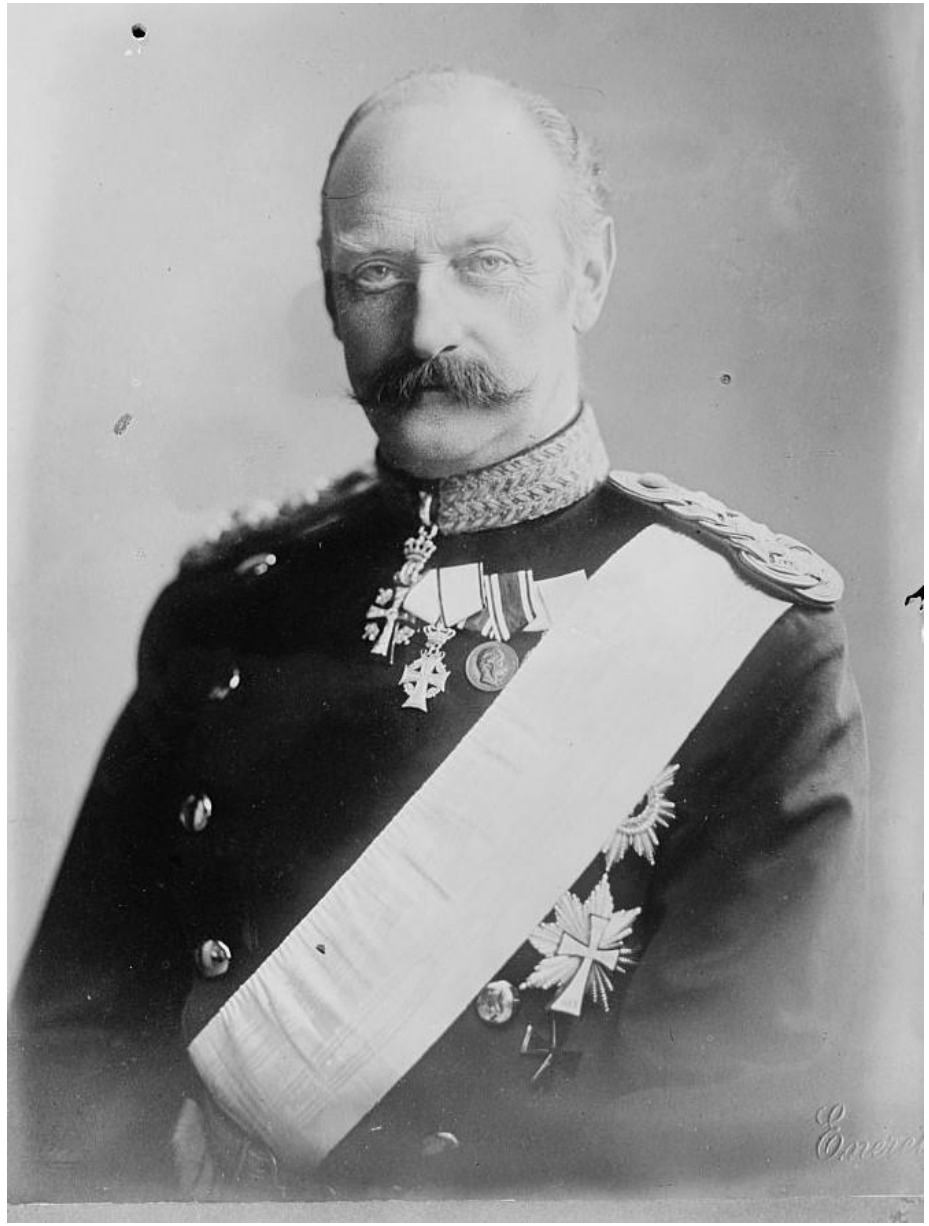

Det Gule Palæ

Frederiks fødested: Det Gule Palæ i København, fotograferet i 2006.

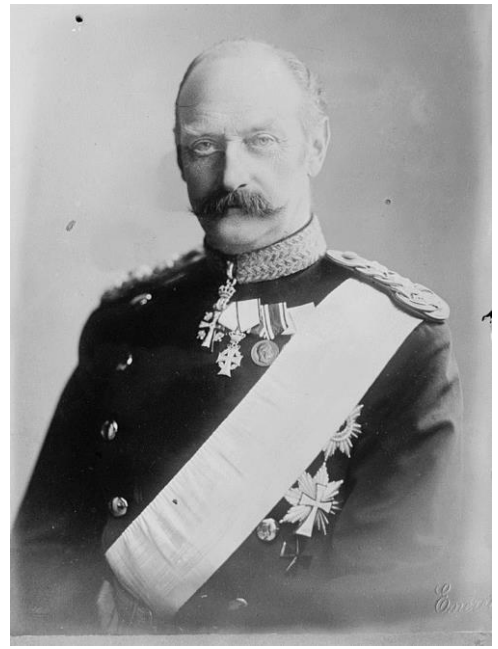

Louise Josephine Eugenie (svensk: Lovisa Josefina Eugenia)

(31. oktober 1851 – 20. marts 1926) var dronning af Danmark fra 1906 til 1912.
Hun var født som prinsesse af Sverige og Norge og blev gift med Kong Frederik 8. af Danmark. Louise var det eneste overlevende barn af kong Karl XV af Sverige-Norge og Lovisa af Nederlandene. Hun tilhørte den nye svenske kongeslægt, Bernadotte, der i 1818 havde overtaget den svenske kongemagt. Louise var den første Bernadotte-prinsesse, der giftede sig. Louise fik en vanskelig tid som kronprinsse. I befolkningen vedblev hun at være umådelig populær, men i familien var hun aldrig særlig afholdt. Hendes religiøsitet og småborgerlige anskuelser faldt ikke i familiens smag.

Christian 10.

(Christian Carl Frederik Albert Alexander Vilhelm) (26. september 1870 – 20. april 1947) var konge af Danmark fra 1912 til 1947 og konge af Island fra 1918 til 1944.
Han var søn af Frederik 8. og den tredje danske konge af den Glücksburgske (Lyksborgske) slægt. Christian 10.s valgsprog var Min Gud, mit Land, min Ære. Efter 2. Verdenskrig blev han i folkemunde kaldt "Rytterkongen", efter hans daglige rideture rundt i København under Besættelsen. Prins Christian blev født mandag den 26. september 1870 på sine forældres sommerresidens Charlottenlund Slot nord for København i sin bedstefar Kong Christian 9.'s regeringstid.[1] Hans far var Kronprins Frederik af Danmark (den senere Kong Frederik 8.), der var ældste søn af Kong Christian 9. og Dronning Louise. Hans mor var Kronprinsesse Louise (den senere Dronning Louise), der var den eneste datter af Kong Karl 15. af Sverige, som tillige var konge af Norge som Karl 4., og Dronning Louise. Alexandrine af Mecklenburg-Schwerin (24. december 1879 – 28. december 1952) var dronning af Danmark fra 1912 til 1947.

Christian 10

giftede sig 26. april 1898 i Cannes med Hertuginde Alexandrine af Mecklenburg-Schwerin, datter af storhertug Frederik Frans 3. af Mecklenburg-Schwerin og storfyrstinde Anastasia Mikhailovna af Rusland. De fik to sønner:

Prins Frederik (Frederik 9.) 11. marts 1899
Prins Knud (Arveprins Knud) 27. juli 1900.

Malmø i december 1914.

Prins Christian og Prinsesse Alexandrine med deres søn Frederik i 1900.

Amalienborg (danskt uttal: [æˈmɛʔljnˌpɒʔ]) är hem för den danska kungafamiljen och ligger i Köpenhamn , Danmark . Den består av fyra identiska klassiska palatsfasader med rokokoinredning runt en åttkantig innergård (danska : Amalienborg Slotsplads); i mitten av torget är en monumental ryttarstaty av Amalienborg grundare, kung Fredrik V .

https://en.wikipedia.org/wiki/Amalienborg#/media/File:Royalguards_copenhagen_pazdziora.JPG

Frederik 9. (Christian Frederik Franz Michael Carl Valdemar Georg) (11. marts 1899 – 14. januar 1972) var konge af Danmark fra 1947 til 1972. Den 15. marts 1935, få dage efter sin 36 års fødselsdag, forlovet med prinsesse Ingrid af Sverige. Dronning Ingrid af Danmark (Ingrid Victoria Sofia Louisa Margareta; 28. marts 1910 – 7. november 2000 var en dansk dronning fra 1947 til 1972.

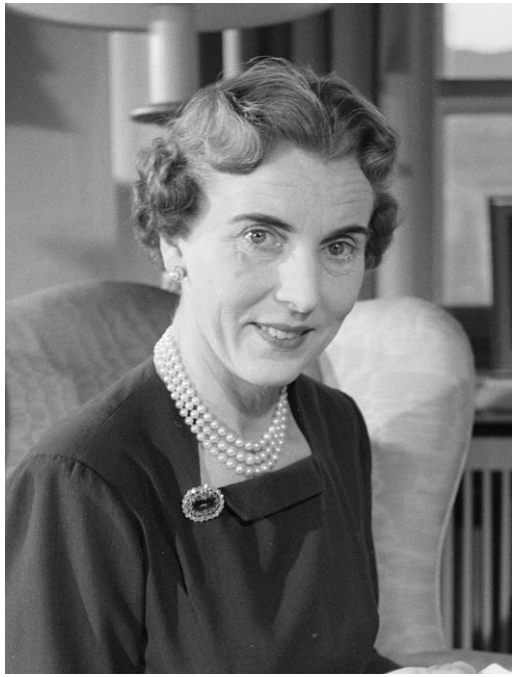

Hendes Majestæt **Dronning Margrethe II** (Margrethe Alexandrine Þórhildur Ingrid, Danmarks dronning) (født 16. april 1940 på Amalienborg Slot) er siden 14. januar 1972 Danmarks regent. Hun er datter af kong Frederik 9. og Dronning Ingrid. Margrethe II var gift med prins Henrik (prinsgemalen) med hvem hun har sønnerne kronprins Frederik og prins Joachim. Margrethe efterfulgte sin far ved dennes død den 14. januar 1972. Efter hendes tiltrædelse blev hun den første kvindelige monark i Danmark siden Margrethe 1. Som monark har hun den næstlængste regeringstid af alle danske monarker kun overgået af Christian 4.

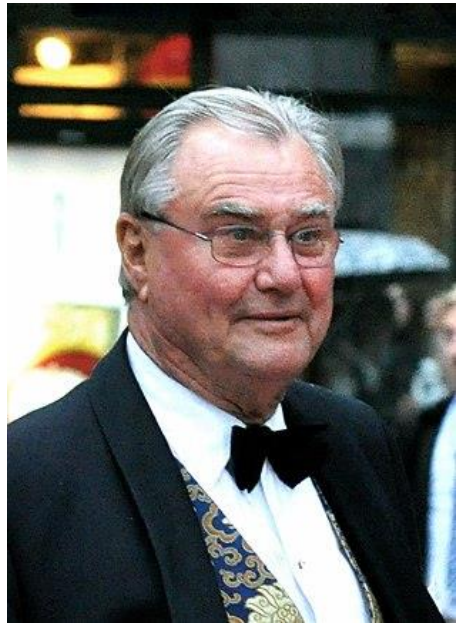

Nordborg Castle
Danish
Castles
Amalienborg Castle

Amalienborg Castle

Rosenborg Castle

Fredriksberg

Ulstrup Castle

Ulstrup Castle traces its history back to the end of the 14th century when it was owned by Jens Brandsen. Later owners include Queen Margaret I but the original house later disappeared and Ulstrup continued to exist as a village. It was acquired by privy councilor Christen Skeel in 1579 and dissolved to make way for his new manor house which was built in 1591. The building was expanded between 1615 and 1617 by his so

https://en.wikipedia.org/wiki/Ulstrup_Castle#/media/File:Ulstrup_Slot_(2).jpg

Spøttrup Castle

The estate was transferred to the Diocese of Viborg in 1404. It became the property of the Crown in 1536 and was sold to Henrik Below (1540–1606), a nobleman with the Danish court.

https://en.wikipedia.org/wiki/Sp%C3%B8ttrup_Castle#/media/File:Burg_Spoettrup.jpg

Voergaard Castle

Voergaard's recorded history goes back to 1481. At the outbreak of the Count's Feud it was owned by Stygge Krumpen, Bishop of Børglum, taken by Skipper Clement's army of peasants and then, after the Reformation, confiscated by the Crown in 1536.

https://en.wikipedia.org/wiki/Voergaard_Castle#/media/File:Voergaard_Castle_-_east_wing_and_bridge.jpg

Sostrup Castle

https://en.wikipedia.org/wiki/Sostrup_Castle#/media/File:Sostrup_Slot,_Norddjursland_1.jpg

Egeskov

Gammel Estrup Manor

https://en.wikipedia.org/wiki/Gammel_Estrup_Manor#/media/File:Gammel_Estrup_(Norddjurs_Kommune)_Hovedbygning_06_707-112730-1.arb.jpg

Kronborg Castle

Gammel Vraa Castle

The present two story house was built in 1645 under ownership of Ide Hansdatter Lindenov (c.1606- 1674) and her husband, Danish minister of Finance Steen Beck (1603-1648). At that time the estate of Gammel Vraa was the largest in Denmark.

https://en.wikipedia.org/wiki/Gammel_Vraa_Castle#/media/File:Gammel-vraa-001.JPG

Gisselfeld

Gisselfeld is first mentioned at the end of the 14th century when the owner was Bo Falk. Denmark.

https://en.wikipedia.org/wiki/Gisselfeld#/media/File:Gisselfeld_2019.jpg

Holsteinborg Castle

A fortification was in about 1200 built approximately at the site of the current castle to guard Bisserup Harbour, then a naval support point. The estate is referred to as Bråde in 1357

It was built in the first half of the 17th century by members of the Trolle family, who gave it the name Trolholm, but has been owned by the Holstein family since 1707.

https://en.wikipedia.org/wiki/Holsteinborg_Castle#/media/File:Holsteingborg_(Sj%C3%A6lland).JPG

Jægerspris Castle

https://en.wikipedia.org/wiki/J%C3%A6gerspris_Castle#/media/File:J%C3%A6gerspris_Slot.JPG

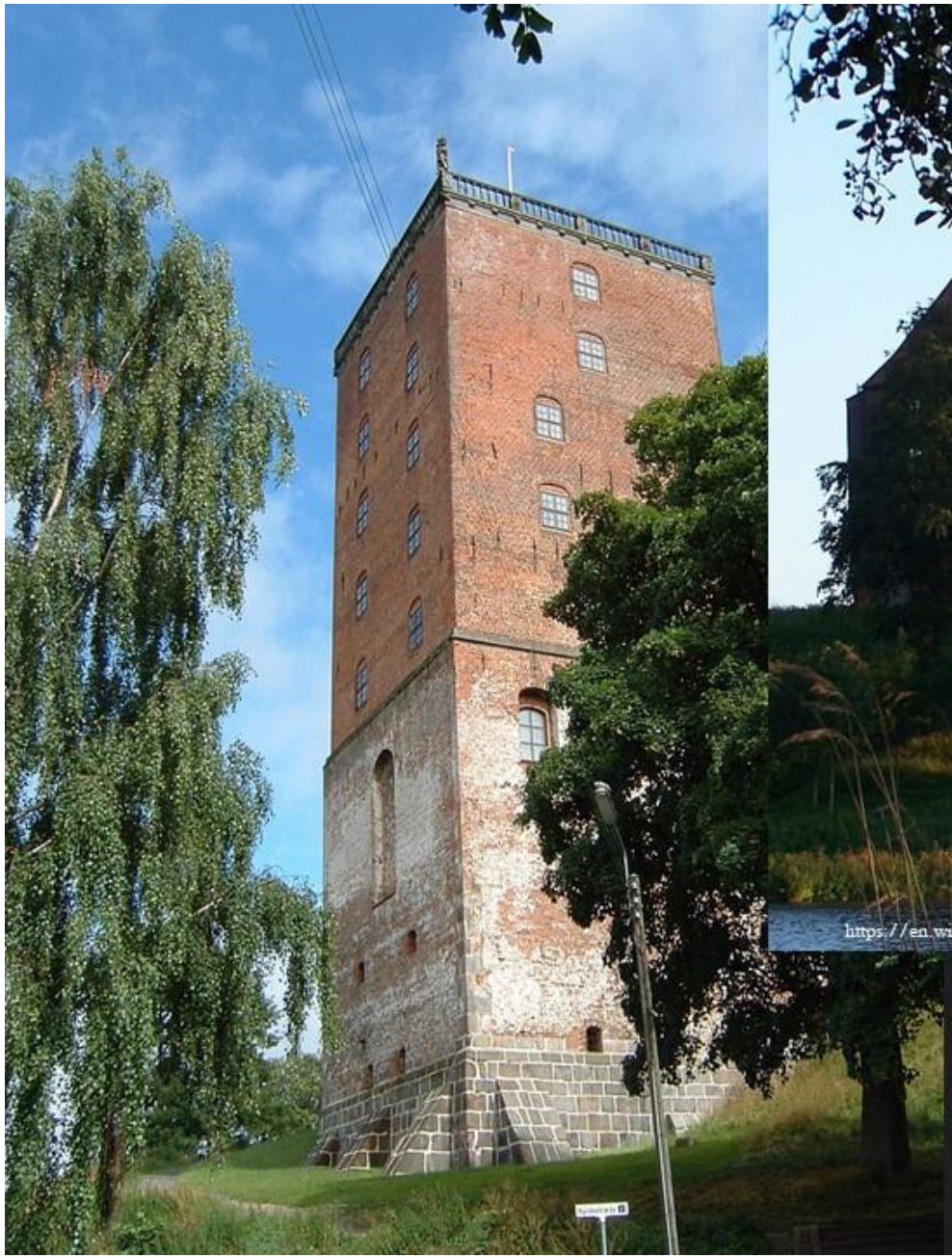

https://en.wikipedia.org/wiki/Koldinghus#/media/File:Koldinghus.jpg

Koldinghus

The castle was founded in the 13th century and was expanded since with many functions ranging from fortress, royal residency, ruin, museum, and the location of numerous wartime negotiations.